

Hvad du behøver at vide om aseptisk meningitis. (SRMA)

Denne artikel har til formål at give (nye) ejere oplysninger om sygdommen, som for nylig er blevet fundet hos Stabyhoun.

Hvad er aseptisk meningitis (AM)

Aseptisk (= ikke bakteriefremkaldt) meningitis er en sygdom, der forekommer f.eks. hos Berner Sennen, Beagle, Boxer, Nova Scotia Duck Tolling Retriever (og senest også i Stabyhoun) med forskellig hyppighed. Sygdommen forkortes ofte AM eller SRMA (Steroid Responsive Meningitis Temporal). I denne artikel anvendes begge forkortelser i flæng.

Som navnet antyder, er det ikke en "almindelig" meningitis, men en autoimmun sygdom. Med en autoimmun sygdom reagerer immunsystemet på sunde celler i kroppen: "De går agurk". Med AM svarer det til, at immunsystemet reagerer imod sig selv, og der opstår tegn på inflammation. Sygdommen er ikke smitsom over for andre hunde eller mennesker.

Symptomer

AM opstår især hos unghunde (alder ± 8 måneder - 2 år). Hunden bliver akut syg og får høj feber (hundens normale temperatur er $\pm 38,5^\circ \text{C}$), har tydeligt smerter i nakken og ryggen, er stiv i nakken og står med buet ryg. Den er overfølsom over for berøring, synes at balancere på en "knivsæg" og har ingen appetit, også fordi den ikke er i stand til at bøjne hovedet ned til madskålen. Hunden giver tydeligt indtryk af at have det skidt.

Behandling

Når hunden udviser nogle af disse symptomer, bedes du straks kontakte dyrlægen. Fortæl ham/hende, at SRMA også forekommer hos Stabyhoun. Ikke alle dyrlæger ved det. Fordi dette ikke er en "normal" (bakteriefremkaldt) betændelse, vil behandling med antibiotika ikke hjælpe. Dyrlægen skal tage blodprøver og er måske også nødt til at tage en rygmarsprøve. Eneste effektive behandling på akutstadiet er at give hunden høje doser prednison, hvilket er et anti-inflammatorisk lægemiddel. Hunden vil skulle have denne medicin gennem lang tid, og doserne reduceres meget langsomt. Eventuel homøopatisk ekspertbehandling kan måske understøtte medicinbehandlingen.

Bivirkninger ved prednisonen er, at hunden får stor appetit, drikker meget og skal tisse ofte. De fleste hunde med AM reagerer hurtigt på behandling med prednison. Hvis behandlingen er startet i tide, har hunden en god chance for at komme sig helt. En del hunde med SRMA får et eller flere tilbagefald, så behandling med prednison skal genstartes eller dosis midlertidigt øges. Efter 2 års-alderen vil der sjældent forekomme et tilbagefald.

Årsag

Årsagen til AM eller SRMA er ukendt. Arvelige faktorer menes at spille ind, fordi sygdommen ser ud til at forekomme hyppigere i visse linjer. I øjeblikket forskes der i mulig arvelighed og hvordan det i så fald nedarves. Sygdommen optræder lige hyppigt hos hanhunde og hunhunde.

For at udvikle SRMA skal der være en udløsende faktor. Dette kan f.eks. være vaccination, infektion, varme, stress, flåtbid, osv. Fordi det er nødvendigt med en udløser for at udvikle SRMA, kan det være, at kun 1 hund, måske flere, fra et kuld udvikler sygdommen, eller ingen hunde selv om alle de arvelige faktorer er til stede.

Om en hund med AM/SRMA kan anvendes til avl, er der delte meninger om. Har en hund fået konstateret sygdommen, bør den ikke anvendes til avl. Hvis man alligevel ønsker at bruge hunden avlsmæssigt, skal man være meget omhyggelig med at søge en (ikke-sygdomsbærende) partner.

Ingen opdrætter kan garantere, at han/hun aldrig vil få et kuld hvalpe uden autoimmun sygdom. Men ved at undersøge sygdommen, få mere viden og rapportere om den samt være forsigtig med forældrekombinationerne, vil sygdommen forhåbentlig kunne mindskes i fremtiden.

Kontakt altid din opdrætter, hvis din hund får konstateret en autoimmun sygdom (*og selvfølgelig racerådgivere og zoeeasy*).

Ophavsret: M. C. Wentink-Keemink